Р Е Ш Е Н И Е
№ 3362

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Добромир Андреев

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **12075** по описа за **2013** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба от И. М. Р. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 30.10.2013г. по нахд № 23410 от 2012г. по описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № АИ 1935/22.09.2012г. на Началник АНД Отдел „Пътна полиция" при СДВР, с което за нарушение по чл.174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на лицето е наложена глоба в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, свързани с несподеляното на доводите по същество и за процесуални нарушения, се моли решението да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени изцяло НП.

В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответната страна не изпраща представител.

Представителят на СГП предлага да се отхвърли касационната жалба като неоснователна и намира решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София- град, като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията, изложени в касационната жалба, разгледани по реда на чл. 217 и чл. 218 от АПК, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, поради което е процесуално допустима и следва да се

разгледа по същество.
На първо място СРС, за да потвърди НП, е приел, че същото е постановено от компетентен орган и в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. На следващо място, е установил, че административното нарушение е установено по безспорен начин и се изразява в това, че на 25.08.2012г. около 02:30 ч. в [населено място] по бул. К. В. с посока от бул. А. С. към бул. Ц. Б. III лицето управлява лек автомобил „В.” с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с бул. Възкресение при проверка от страна на полицейски служители отказва да бъде изпробвано за употреба на алкохол с техническо средство дрегер „7410+” с № 0167. Издаден е талон за медицинско изследване № 0282549 за Първа МБАЛ- [населено място].
Следва да се има предвид, че СРС е възприел посочената фактическа обстановка за безспорно установена въз основа на събраните по делото доказателства, като е кредитирал показанията на актосъставителя А. П. Д. и на свидетеля Н. И. Р..
От друга страна в касационната жалба се оспорва нарушението. Твърди се, че е приложена материалноправна норма, която не е следвало да бъде приложена. Излагат се и доводи, че съдът е установил и кредитирал единствено свидетелските показания на свидетел, който има интерес от изхода на делото съответно не е изслушан свидетелят по акта, което се изтъква като съществено процесуално нарушение. Оспорват се кредитираните показания на свидетелите, за които се твърди, че не си спомнят за конкретния случай, а преповтарят написаното в АУАН. В жалбата се излагат и констатации, че съдебното решение е постановено при липса на мотиви, въз основа на което следва да бъде отменено.
Касационната инстанция намира изложените доводи в касационната жалба за неоснователни. Не са доказани твърденията на жалбоподателя, че неправилно е приложен материалния закон, вкл. и че в първоинстанционното съдебно решение не са изложени мотиви. В жалбата се прави довода, че не са разпитани актосъставителят и свидетелят- очевидец, но видно от протоколите от съдебните заседания на СРС, състояли се на 24.04.2013г. и 10.10.2013г., е извършен разпит и на двамата, които лица обстоятелствено разказват за нарушението вкл. че първоначално водачът не се подчинил на сигнала да спре, поради което е догонен, спрян и съответно, предвид миризмата на алкохол е направен опит да се използва водачът с дрегер, при което е последвал отказ. Не е доказана предубедеността на свидетелите, като само по себе си обстоятелството, че последните са служители в отдел „Пътна полиция“ –не води до подобна констатация.
Правилно СРС е приел, че е наложена глоба в законоустановения размер по чл.174, ал.3 от ЗДвП, видно от коя норма водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол- се наказва с лишаване от право да управлява МПС и глоба 2000 лв.. Следователно - размерът на глобата е константен, за разлика от предходната редакция до изм.на чл.174, ал.3 от ЗДвП в сила от 07.08.2012г., където глобата е била от 200 до 500лв., поради което не се споделят изложените в касационната жалба доводи за наказание над средния размер. Във връзка с последното няма и подобни мотиви в съдебно решение.
Не се установява да има процесуални нарушения, какъвто довод се релевира, във връзка с доказателствените искания, тъй като жалбоподателката не е искала събирането на доказателства. Същата е изложила общи твърдения в жалбата си, че никога не е карала кола след употреба на алкохол и че не е отишла в болницата за

изследване, поради непознаването на града /доколкото лицето е от [населено място]/, но последното е ирелевантно, предвид това, че нарушението е, че на мястото на проверката е отказано изпробване с дрегер и не касае последващи действия на жалбоподателката т.е. съставът, за които е ангажирана отговорността на лицето е чл.174, ал.3 пр.I во , а не II-ро от ЗДвП.

С оглед всичко изложено, жалбата е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 1 АПК вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН Административен съд София- град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 23410 по описа на СРС за 2012г.

Решението е окончателно.

Председател: Членове: 1. 2.